

REGÉLŐ.

PESTEN csütörtökön september 17^{kén} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. A' szerkezési hivatalban évnegyedenként 's képek nélkül is válthatni példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

Kisasszony napja.

Besnyőre akaránk kirándulni egy szép kisasszony társaságában, kisasszonynapját megülni; de a' „kisasszony“ Pesten maradt, 's mi legalább „napját“ megülendők, habár kisasszonytalan is, elindulánk a' kisasszonyi bucsúra.

A' magam részéről, valahányszor utra megyek, mindig rózsaszínű kedvet öltök szívemre, 's bal oldalomnak ezen derűtsége úgy előmlik egész valómon, hogy aztán minden tárgynak csak a' jobb oldalát látom. Ez által legalább is annyi tinta- akarám mondani kedvspeciést hozok magammal haza, mennyit csak kalamárisom kívánhat, hogy: olvasóim számára is egy-egy kis mulatságot mártthassak ki belőle. Maga a' vidék is csinos vasárnapi köntösébe búj, mintha tudta volna, hogy az illy újságíró-ember szereti a' szép vidéket, 's arról megint sok szépet is tud elmondani íróasztalánál; 's megvallom, hogy a' vidéknek e' hozzám mutatott bizodalma nem hatott viszonti bizodalom nélkül reám, és én annyi szépet vagyok kész róla elmondani, mennyit csak valamelly folyóirat lapjai fölvehetnek, ha egy kis csekélység vissza nem tartoztatna, t. i. az irat folyólevén nem félnék, hogy dicséretem vizessé válhatnék benne, 's így minden dicséretemmel együtt netalán még s á r b a n maradnék. Ettől, az igaz, Pestről Czinkotáig nem lehetne ugyan félni; mert ha folyóbeszédem egész beszéd-folyóvá lenne is, sarat még se csinálna; de itt egy más folyótól lehet megint félni, t. i. a' folyóhomoktól. A' szárazságtól pedig szintugy félek, mint a' vizenyőstől, kivált írónál.

Czinkotánál még egy más eset is elkedvetleníte: t. i. a' bucsújárók már szemközt jövőn velünk, szembetünő volt, hogy a' bucsúebédnek már vége, 's mi legfőlebb is majd csak a' morzsalékokat szemelhetjük-fel, ha úgy tetszik. Az okos ember ilyenkor megfordítja rudját; haza megy, 's otthon magát kikaczagtatja: de nekünk magunkat kikaczagtatni nem volt kedvünk, 's már kettősen megcsalatkozottak vidámon koczogtunk a' harmadik és utósó remény

elébe is, a' bálra, melly a' besnyői bucsú befejezéséül G ö d ö l l ő n szokott adatni.

Utunk kellemes vala. Az ég nagy kék szemét nyájas szerelemmel nyugtatá, melly májusban menyasszonya volt, a' most már a' ny a földön; emez pedig szerény anyaként mutatá-be kékszemű férjének ezernyi gyermekeit a' kis buzaszemtől kezdve az erdők legnagyobb tölgyéig; egész felülete növényekkel diszlett; csak egy hosszú kavics-szalag, az ország-ut, vala kopáron hagyva — édes magunk számára. Lovaink sebesen szaladtak, mintha a' székelyen elől futnának, melly az elkésett bucsújárókat nyomon üz; hasztalan! A' czinkotai szellő csak hamar bejára a' hirrel az egész vidéket, 's felferé ebédutáni szunnyadásaikból a' körülbelőli hegyeket, és azok egymásután feldugdosák fejeiket az elkésett bucsújárókat megtekintendők. Majd egy-egy falu bukott előnkbe fehérlő házaival mint meg annyi kíváncsi fehérnépek, 's pajkos-gúnyosan kacsintának reánk a' kis piszkos Csaba, a' piperés menyecskehez hasonló Péczel, a' völgybebútt Tarcsa, 's a' nem vasárnapi köntösbe öltözött Kerepes.

Végre elértük Gödöllőt, melly mint valamely innepi elfogadásra sorba állított katonadandár állott előttünk; de kapitán uram furfangos eszű ficzko lehetett, mert a' legénység szépét javát mind a' front elejére állittatá, 's a' nem éles szemű ember azt hinné, hogy hátuk megett nincs is piszkos, benna, 's csonka nép. De mit tartozik ez az én rózsaszínű kedvemhez? Hiszen a' bál mindent kipótoland. Ah! a' bál! Hiszitek-e hogy ebben is megesalatkozánk? Uram fija! este jöttünk, 's még is kora n volt, az az: öt nappal jövőnk kora n; mert a' bál még csak akkor születendő. Már ilyenkor az újságíró csak megszeppenhet, midőn minden kilátása egy jövőndő hirczikkelyre így semmivé válik! Se kisasszony, se bucsú, se bál! szóval semmi se! Semmiből pedig valamit előteremteni, ugy-e hogy semminél több valami?

A' herczeg angol kertét mindannyi virágaival, csal-utjaival, hattyújival, szarvasszaruival 's mulatóházaival együtt láttuk ugyan; 's ki nálánál szebbet nem látott, vagy nagyító üvegen néz, az elragadtatik, 's édennek írhatja; de az én szemüvegem, az átkozott! a' helyett, hogy nagyítana, csak tisz t á n mutat, 's nekem a' lakosoknak kis csinos telkeik, tele csüreik és szénabaglyáik nagyobb örömemre voltak, mint minden csal-utak.

Több illy csinos telkeket megtekintettünk, 's meggyőződünk róla, hogy Grassalkovics herczeg nemcsak jeles és nagylelkű hazafi, mit magyar játékszinünkre tett telek-ajándékozásával ujra bebizonyított, hanem alattvalóinak — embertársainak — jó

ura is és pártfogója. Egyikén ezen csinos telkeknek megszálltunk, a' magyar szívesség és vendégszeretet lakában. Vacsora felett a' kedves házi asszony fiacskája, egy 2 éves szőke fiúcska „a' pesti bácsikra” poharat köszöntvén ezen köszöntéssel: „Éljen Széchenyi gróf, a' nagy hazafi!” valamint igen meglepett, úgy kinek nem nyerte volna meg teljes szeretetét?

Rózsaszínű kedvem újra megtért a' kedves körben, 's csak egyedül ennek 's a' kedves házi asszonynak köszönjétek, ha k i s a s z s o n y napi mulatásom leírásában némi mulatságot leltetek.

Garay.

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

E s z t e r g o m. *(Folytatás.)*

Ki nem kerülheté Esztergom a' III-ik Endre halálávaltörtént vi-
százkódásokat; mert Árpád vére e' királyban kifogyván két részre
hasonlának az ország nagyjai. A' Magyaroknak nagyobb része
Venczelt, a' hason nevű cseh királynak fiját, a' kalocsai érsek ál-
tal Fehérvárat koronáztatták-meg; mások pedig a' pápa által erővel
királynak kineveztetett és az általa elismert G e r g e l y esztergomi
érsek által a' Maria képeről levett koronával fölékesített Robert
Károlynak részére állának; ki, alighogy megtudá Venczel kor-
onáztatását, a' pápához sietett, és ezt kéréseivel arra birta, hogy le-
velei által kérdésre vonván azokat, kik Venczelt pártolák, a' va-
ticanum zuzzó villámival fenyegetse. Minthogy azonban a' Csehek
erejét és hatalmát (az előkelő magyar nagyokéval támogatott)
Károlynak csekélyebb számú pártosai fölül nem mulhaták, Venczelt
ország szerte királynak kezdék nevezni. Erre Bonifác, mivel az
akkori idő szokása szerint a' kétes tárgyú ügyek elintézése a' pápa
elejébe terjeszteték, Károlyt és Venczelt Romába hívta-meg, 's ezen
akarátjának kivitelére Miklós bibornokot küldé magyar országba;
ki azonban néhány napi itt mulatása után vissza térvén, mivel egyik
fél se tevé-le vádját a' szent szék előtt, Károly azonban, mint ő
állítá, hites védőjeivel megjelent, így mondá-ki az ítéletet: hogy
Mariát egész magyar ország királynénak, Károlyt pedig mint ennek
unokáját királynak nevezzék egyházi kiátkozás terhe alatt. Melly
végzést midőn Erdélyben a' választott esztergomi érsek (G e r g e l y)
hirdetné, megfogattatott, és megölettetett. Ennek helyébe nevezé-
ki Károly esztergomi érseknek Mihály zágrábi püspököt, kiben
igen jó pártolóra is talált.

Azonban Venczel a' cseh király, minthogy a' pápai kárhozza-
tás félelme néhány Magyarokat fijától elidegenített, igen tartott,
nehogy messze terjedő birodalmainak egyetlen utódját veszedelmez-

tesse, 1304. hatalmas seregével magyar országba jött, 's a' Dunán által akarván menni. Kokothnál (Párkány) vert táborn, hogy a' Károly részét pártoló Mihály esztergomi érseket megboszulja. — Erősen védelmezteté ugyan várát az érsek, de midőn már a' végveszély közel vala, nem volt más mód hátra a' menekvésre, mint setét éjszakán bucsút venni a' vártól. Más nap dühösen dombolt mérgében az öreg Venczel megtudván kijátszatását; 's betörvén a' vár kapuját, Albert basilikáján tölté boszúját, hol mindent lerontván bősziült övéivel a' kincstárnak rohant. Itt a' szent edényeket, többféle templomi drága ruhákat, a' nemes okleveleket, mellyek részint az érseki javakról szőlők itt tartattak, részint pedig más családoktól ide őrizet alá adattak, majd szét tépte, majd magával ragadta. — Meddig mulatott Venczel itt, nem bizonyos, de hihető, hogy az ausztriai Rudolf herczegnek Morvába tett kicsapásai őt fíjával és a' vele vitt szent koronával honjába sietteték.

Venczel elköltözése után a' Magyarok szabad választási jussokat feltartó szándékból bajor Ottót ülteték a' trónusra: de ennek se volt állandó maradása; mert midőn koronázása után Erdélyben magát királyi öltözetében kérkedőleg mutogatná, Opor László vajda által elfogattatott, és szabadon nem bocsájtatott, míg a' királyságról le nem monda. Megtudván a' pápa, hogy a' Magyarok király nélkül maradtak, 's Károlynak trónusra ültetésére legjobb alkalmat vélvén Gentilis bibornokot követül küldé, ki miután Károlynak nem királylyá tevését, hanem annak mint a' Magyarok ősi szokása szerint lett királylyá választása megerősítését eszközölő szándékát nyilván kimondta volna, a' Magyarokat részére hódítá, 's ezek Károlyt királynak kiálták és megerősíték. —

De voltak még Venczel védjei közül Károlynak ellenfelei. Ugyan is gróf Trencsini Máté az országnak nem csak északi részén, de Erdélyben is pártosokat gyűjtött, kiüzvén várából és fogságba ejtvén a' Károly részére hóduló nyitrai püspököt. Még jobban boszorkodék Tamás esztergomi érsekre, ki Károlyt Esztergomban megkoronáza. Ennek Mátyás érseki javait tüzzel vassal rontá (1213), 's midőn már a' Mátyásnak hódulókat részint megölné, részint fogságba hurczoltatná, Esztergomnak inditá boszús seregét: de az érsek hivei által erősen védelmezett várát kétszeri megtámadása után be nem vehetvén, annak rongáltatásával beelégedve föl hagyott ostromlásával. Ezen zavarok által sokat vesztett ugyan Esztergom, de Károly az érsek veszteségeinek helyrepótlásául a' III. Endre által Lodomérnak adott rozsnyói további birtokát nyilvános oklevéllel erősíté-meg. 1315-ben pedig Tamás nagy érdemeit, a' Trencsini Máté birtokából visszafoglalt Komárom várával jutalmazta-meg,

mellyet azonban az ország nagyjainak ellenzésére 5 esztendő múlva ismét általengedett Tamás, Károlytól pótlécul Barsot és Bácsot kapván, 1318-ban pedig örökös főispáni czimmal és hivatallaltiszteltvén-meg. Ámbár hihető, hogy ezen hivatalt már az előtt is viselék az esztergomi érsekek, minekutána 1273-ról 4-dik László oklevelében, melyben Lőrincz szepesi grófnak Ujvárt ajándékozza, II-dik Miklós esztergomi érseket „esztergomi gróf és udvari kan-czellár“ czimmal olvassuk aláírva lenni. — A' Venczel és Tren-csini Máté által okozott hiányosságok, 's már az idő viszontagságai által is sokat megrontott esztergomi várnak helyre állítója volt 1329-ben Telegdi Csanadinus, ki mindjárt érseksége elején a' vár falait kijavittatá, az érsekivároست pedig új fallal bekerítetté, va-lamint Albert fő templomnak elrongyolt szent helyét (sanctuarium) különféle alakú kő boltozatokkal és két kápolnával ékesité. 1337-ben Csanadinus állitá új lábra az esztergomi zöld mezőről nevezett Szent György martyr prépostságát; minekutána már egészen dülő félben hevert voltna; újra építetté a' templomot; előbbi 4 kanonok-jai számát a' préposton kívül 8-ra emelé-föl, és különféle adomá-nyokkal gazdagitá. Károly és nagy lelkű fija, I. Lajos, idejében valahára békesség levén a' honban, új fényében ragyogott Eszter-gom, 's fő papjai nyugalomban terjeszték a' jónak magvait.

De alighogy az erős markoktól vezérlett kormányzó fékszár-gyenge aszonyi kezekre jutta, életre kapott minden részről a' meg-elégedetlenség maszлага, 's bizonyos szenvedélyi veszély fenyegete mindenkit. Maria, kit a' Magyarok (1382) atyja iránti szeretetből királynak neveztek, ámbár mindjárt országglása elején D e m e t e r kardinál és esztergomi érsek javaslatára, a' magyar nemességnek II. Endrétől és más királyoktól nyert okleveleit megerősítette, még sem engesztelé-meg az ellene áskálódó néhány nagyokat, kiknek boszúállása nem sokára ki is ütött; mert némelly Dalmaták és Ma-gyarok bujtoztatásaira Károlyt, a' neapoli királyt, hívták a' magyar trónusra. Ez Forgács Balázs által nem sok idő múlva kivégez-tetvén, vissza nyeré ugyan Maria a' királyságot, de többek bosszú-állása őt fogságba idézé, 's helyébe az összeesküdt pártosok Zsig-mondot, Maria férjét, 1387. Fehérváratt a' veszprimi püspök által megkoronáztatták, ki mindjárt országglása elején neje kiszabadításá-ról gondoskodott. 1388-ban Kanisa Jánost esztergomi érsek-nek nevezvén-ki, régi szokás szerint az érsekség javait Esztergom és Komárom vármegyei több vagyonok ajándékozásával szaporitá. Kanisa 1390. megyei zsinatot tartván Esztergomban, a' keresztény hit anyavárosának gyarapítására tett lépéseket; szent István martyr templomában prépostságot alapított 6 kanonok collegiumával. Ha-

sonló figyelemmel volt a' fő pásztor az egész haza iránt is; mert midőn a' gyermektelen Maria elhunytával, míg Zsigmond bolgár országban a' Törökökkel vesződött, László lengyel király hatalmas seregével magyar országot elfoglalja, ha Kanisa ellent nem áll. Az anyaszentegyháznak e' hatalmas gyarapítóját IX. Bonifác az apostoli szent székek született követjének czimjével, melly utódjaira is háromlott, mint haza védjét pedig Zsigmond Boyon mezővárossal aján-dékozá-meg, és magyarországi fő kancellári czimmel diszesíté 1396.

(Folytatás következik.)

TERMÉSZET-TUDOMÁNY'S TÖRTÉNET.

Különös nemű örültség. Nem régiben Parisban a' Salpêtrière örültek házába egy asszonyt hoztak, ki éppen azon időben lakott Rodezban, midőn Fualdnak ama nevezetes meggyilkoltatása történt, 's ezen asszony azóta azt képzei magának, hogy ő volna madame Manson, ama szerencsétlen esetnek egyik rejtélyes tanúja. Elbeszéli azon gyilkosságnak legkisebb körülményeit, és szüntelen törvényszék elébe kíván hurczoltatni, hogy szükséges felvilágosításokat adhasson ama gonosz tettről, melly még mindeddig, mint hiszi, nem ismertetik, és meg nem büntettetett. Ezen képzelete már több év óta tart, 's az orvosok minden reménységet feladnak ezen szerencsétlennek meggyógyulhata-sa felől.

Folyóvizben talált igazgyöngy. A' kincstár ministere Pétervárában nem régiben az archangeli kormányzótól próbákat kapott bizonyos igazgyöngyökből, mellyek ezen kormánykerületben két külön-böző helyen egyszerre fedeztetek-fel, Kajnoruczaj nevű kis folyó-ban t. i., melly Kaino tavából ered, és Sywczuga patakban nem messze az Orega folyamtól. Kajnoruczaj a' fehér tengerbe ömlik, 's 2—7 lábnyi mély, 2—14 láb széles; feneke homokos és agyagos, vize átlátszó. A' gyöngyház ott találtatott, hol a' mélység legcsekélyebb. — A' Sywczuga hasonnevűtől ered, közép szélessége 3—8 láb, de mély-sége mintegy két ölnyi. Feneke majd agyagos, majd köves és homokos. A' viz tiszta és csendes. Ebben is a' gyöngyök nem feküdtek melyen alatt, 's homokos földön találtattak. A' Kajnoruczaj gyöngyei a' czár-nénak bemutatattak; igen tiszták és szépek, 's a' többiekkel együtt a' hegyföldmérők muzeumába tétettek.

Fecske-boszúállás. Heilbronban az idén ismét bevalósodott ama régi monda, hogy a' fecskék olly verebeket, mellyek a' fecskefész-keket elfoglalják, bevakolnak. Bizonyos festőnek ajtaja felett már régiebb időktől volt egy fecskepárnak fészke. Az ezen madaraknak idei későn eljüvetelök valamelly verebet azon gondolatra birhatott, hogy talán a' fecskék már örökre odahagyák fészkeket, 's így elfoglalván azt hele költé tojásait. Már rajtok ült, midőn a' fecskék megérkeztek; de a' veréb semmi módon el nem akará hagyni a' fészket, 's a' fecskével meg-vívott. Ekkor mintegy 8 fecske összeszövetkezett, 's nyakrafőre kez-dék a' fészket szájjal sárral bevakolni, míg végre a' veréb, hogy elevenen el ne temetessék, még is csak kénytelen lön a' fészket oda hagyni.

K Ü L Ö N F É L E.

Utazás egy jégdarabon. Bizonyos Potapenko nevű Kozák a' fekete tenger mellől mult dec. 25-kén egy nagy harmatos napon hálóji után nézett, melyeket a' jégen, a' parttól mintegy fertály órányira, kiterített. Egyszerre érzi, hogy a' jégdarab lábai alatt mozogni és sebesen odább uszni kezd. Minthogy megmenekedni lehetetlen volt, nyugodtan engedé-át magát sorsának a' Kozák, 's hat hosszúnapot töltött a' jégen. Minthogy melegen volt öltözve, 's az idő langyos volt, a' hidegtől nem sokat szenvedett; kenyeze ugyan volt, de nem igen éhezett, és szomját eső vízzel oltá, melly a' jégüregekben megmaradt. Csak kilencz nap múlva ért száraz földre bágyadtan és elgyengülve Casan Dif fokhegynél. — 8 nap alatt 39 mértföldet uszott.

A' fogak divatja. Mi a' fehér fogakat méltán tartjuk szépeknek. A' Tunkiniaknak nem kell a' fehér fog, minthogy közösek az elefant és kutyaéival; feketén szeretik azok a' fogat, mint azt már Dampier Vilmos megjegyzette az ő „Utazásában a' világ körül 1697. London.“ Japanban az asszonyok az által különböztetik-meg magokat a' hajadonoktól, hogy fogaikat feketére festik, 's szemöldeiket kitépdesik. A' Siamiak hasonlóképp bekenik fogaikat valamelly fekete mázzal, 's míg az megszárad rajta, néhány napig inkább semmit sem esznek. A' zöld és veres fogak Makassar lakosainak tetszenek, sőt az ottani előkelők azokat megezüstözik vagy megaranyozzák. A' Tatárok is megfuttaták Marco Polo idejében fogaikat arannyal; Cock János pedig Bataviában azon szokást találá, hogy ott a' fogakat köszörűkövel egyformákká és simákká köszörülték.

Törökök mivelődése. Hogy török országban a' szultan feleségével és familiájával valamellyik jobbagyát meglátogassa, mind- eddig éppen olly hallatlan volt, mint az, hogy egy Törököt erősen füstölő pipa nélkül látni vagy gondolni lehetett volna. Mahmud szultan, a' mostani török császár, nem rég leereszkedett Vagorides szamosi fejedelmet egész családjával együtt meglátogatni, melly látogatás azonban az utóbbinak több mint 150.000 piasterébe került. — Ezen alkalommal a' szultan, vendéglőjének szobájában, valamelly gazdagon kiékesített szekrényt pillanta-meg, mellyben eddigelé a' pipákat volt szokástartogatni. A' fenséges vendég legott elhozatá magának a' szekrény kulcsait, 's azt szaporán kinyitá. Szerencsére egészen üres volt az, 's a' szultan elégedését fejezé-ki a' fejedelem iránt azon pontos engedelmessége felől, mellyel a' szultan tilalma iránt a' pipák ügyében viseltetik. —

Érdem méltánylása. Galouzena nevű municipalgardista, ki nem rég Parisban két embert mentett-meg a' vízbe-halástól, 's a' törvényes jutalmat el nem fogadta, az akkori esetnél ezüst óráját elveszté. A' franczia király, kinek ezen tett értésére esett, neki egy arany órát küldött és 200 frankot egy arany láncz vételére, melly neki az ezredes által nyilvánosan minden bajtársai előtt a' kaszárnya udvarában ahaladatott.

Gonosz tréfájú elefant. Sennaarban egy elefantról beszélnek, melly valamelly asszonyt látott, ki éppen a' folyónál ruhát mosott, 's azutan a' füre kiterítgeté száradni. Az elefant utánozásra ser-

kenve oda megy az asszonyhoz, megfogja őt ormányával, 's mind addig mártogatá a' vízbe, míg meg nem halt, 's azután szépen kiterité a' mezőre száradni.

Embertelen mulatság. 1425-ben, ugymond a' krónika, Parisban d'Armagnac hotelban a' St. Honorei utsza szegletén egy akolkészítették, hova egy kövér sertést 's nagy botokkal fegyverkezett négy vak embert eresztettek, 's a' sertés annak ígértetett, ki azt botjával agyon ütné. Az akol számos nézőktől volt körülvéve. A' vakok mindenkör hevesen ugrottak azon helyre, hol a' sertés rőfögése hallatott, de mindannyiszor önmagokat verdesték, mi a' nyers nézőnépnek nagy hahotákra szolgáltatott alkalmat.

J E L E S M O N D Á S.

Nagynak eredete.

Minden, a' mi nagy leszen 's fő,
Csak kicsinyből származik,
A' diófa, melly magosra
Nőtt, előbb kis mag vala.

Virág.

É l e t.

Az élet tüze, ha jobban
Ég is néha, de ellobban,
'S majd semmivé tétetik.

Vályi Nagy F. után K. Mária.

Szerelem. Hirtelen nő a' szerelem; egy könyben, egy égő tekintetben repül előnkbe, 's éltünk fele elandalító karjában tünedez, míg édes titkait kifejtjük. Boldog, ha csendes tisztelet szövethetik hozzá: így halandóságunk a' fentebb égi létnek előérzete.

Kisfaludy Károly.

Maximák. Kinek életnapjai rózsával koszorúzott örömekben folyandók, annak a' történet gyönyörű árnyékos fa, vagy bátorságos révpárt az életfolyam partjain. De a' kit szerencsétlen fátum kalauzol, az ollyannak hajózhatlan élettengere körül sziklabérczek szögellenek-ki, mellyek a' vizeket tájékozva tördelik öszve, hogy azok szüntelen enyhület és áldás nélkül siessenek rendeltetésök helyére, 's az oczean végtelenségébe örökre enyészsenek-el.

Szem. Aur. 835.

Az ősek érdeme valami, sőt sok: De a' saját érdem sokkal több, sőt minden. Az első maga is külső tisztelet-mutatást szülhet ugyan: de csak az utóbbinak adózunk azzal, mi nemes szívet örvendeztet-meg, 's tüntet-ki.

Horm. Tasch. 827.

B e t ű r e j t v é n y.

B-vel bút mellőz 's vigalomra deríti szívünket,
K-val hosszút él, ki öreg, 's ifjanta vigyázott.
P-vel száraz idő szüleménye; van útakon, utszán.
S-sel szép a' falú 's város, ha így állnak a' házak.
T-vel majd vidám, majd bús esetek lakomája.

Garay Alajos.
Pécsről.

Előbbi rejtélyre Alla (Allah).

Szerkezi Róthkiss János, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner - Károlyi, uri utsza 612.

